

ईषत्खवः-दुण्खवः-सुखवः ;

¹ खूयमानः,	खाव्यमानः,	चुखूष्यमाणः,	चोखूयमानः ,
² खवः,	खावः,	चुखूषः,	चोखूयः ;
खोतुम् ,	खावयितुम् ,	चुखूषितुम् ,	चोखूयितुम् ;
खुतिः,	खावना,	चुखूषा,	चोखूया ;
खवनम् ,	खावनम् ,	चुखूषणम् ,	चोखूयनम् ;
खुत्वा,	खावयित्वा,	चुखूषित्वा,	चोखूयित्वा ;
प्रखुत्य,	प्रखाव्य,	प्रचुखूष्य,	प्रचोखूय्य ;
खावम् २, }	खावम् २, }	चुखूषम् २, }	चोखूयम् २ ; }
खुत्वा २, }	खावयित्वा २, }	चुखूषित्वा २, }	चोखूयित्वा २. }

(352-A) “खुजु स्तेयकरणे” (I-भ्वादिः. 200. सक. सेद्. पर.)

‘कुजु स्तेयकरणे’ (203) इति भौवादिकधातुवत् सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि ।

(353) “खुड संवरणे” (VI-तुदादिः-1387. सक. सेद्. पर.) कुटादिः ।

खोडकः-डिका, खोडकः-डिका, चुखुडिषकः-षिका, चोखुडकः-डिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककौटिल्यार्थककुटतिवत् (204) ज्ञेयानि ।

(354) “खुडि खण्डने” (X-चुरादिः-1585. सक. सेद्. उभ.)

इदित्करणत्वात् णिचो वैकल्पिकत्वम् । वेष्टनार्थकचौरादिककुण्ठयतिवत्

(210) सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि ।

(355) “खुर छेदने” (VI-तुदादिः-1342. सक. सेद्. पर.) [अ]

खोरकः-रिका, खोरकः-रिका, चुखुरिषकः-चुखोरिषकः-षिका, चोखुरकः-रिका ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुरतिवत् (229) ज्ञेयानि ।

^Aखुरन् ।

1. ‘अकृत्सार्वधातुकयोः—’ (7-4-25) इति दीर्घः ।

2. ‘ऋदोरप्’ (3-3-57) इत्यप् भावे ।

[अ] ‘खुर विलेखने’ विलेखनम् = छेदः । इति क्षीरस्वामी ।

A. ‘ईशस्य पुण्यसुगमस्य वधं मुणन्तो मल्लाश्च यत्र चुकुणुः शुनका इवोच्चैः ।

विद्रोणनेष्वघुणिता मदघूर्णदक्षा युद्धे सुरानपि खरोत्कुरिताः खुरन्तः ॥’